

Ανοιχτή Επιστολή Γιάννη Σγουρού, προς τον Πρόεδρο της Κυβέρνησης Κυριάκο Μητσοτάκη

Με ανησυχία παρακολουθούμε την αλλοπρόσαλλη πολιτική που εφαρμόζεται στην διαχείριση του αθλητικού χώρου, με την απαγόρευση διεξαγωγής όλων των πρωταθλημάτων των ερασιτεχνικών κατηγοριών με πρόσχημα την προστασία της δημόσιας υγείας, που έχει επιφέρει συντριπτικό κάταγμα στον σκελετό που στηρίζει το αθλητικό οικοδόμημα και μαρτυρά άγνοια της δομής του και των προτεραιοτήτων του.

Δυσκολευόμαστε να κατανοήσουμε την διαφοροποίηση των υγειονομικών δεδομένων και μέτρων προστασίας που λαμβάνονται,

που αφενός μεν επιτρέπουν την διεξαγωγή των πρωταθλημάτων βιτρίνας και αφετέρου δε οδηγούν σε βέβαιο μαρασμό τον τροφοδότη της ανώτερης κατηγορίας που είναι τα ερασιτεχνικά σωματεία. Το σύνολο των αθλητών που στελεχώνουν τις εθνικές ομάδες ανδρών και γυναικών αλλά και τις προβεβλημένες ομάδες, προέρχονται από τους αφανείς εργάτες, προπονητές και παράγοντες, που δεν συγκεντρώνουν τα φώτα της δημοσιότητας με συνέπεια αποτελούν τα εύκολα θύματα της οποιαδήποτε βλαπτικής απόφασης, γιατί δεν βάζουν σε κίνδυνο το περιφημο πολιτικό κόστος.

Το πρόβλημα της δαπάνης των test που απαιτούνται, για την διατήρηση της λειτουργίας των πρωταθλημάτων, είναι αδύνατον να το σηκώσουν τα σωματεία, με δεδομένο ότι οι χορηγοί τους είναι μικρές τοπικές επιχειρήσεις οι οποίες λόγω lock down δεν λειτουργούν, αλλά έτσι και αλλιώς, θα έπρεπε να καλύπτονται από την πολιτεία, τις περιφέρειες και τους δήμους, αφού αναγνωρίσουν με ειλικρίνεια χωρίς βερμπαλισμούς, την σημαντικότητα τους όχι μόνο για τον αθλητισμό αλλά και για τις τοπικές κοινωνίες.

Δεν υπάρχει καμία τοπική συλλογικότητα που να προσφέρει τόσες δυνατότητες και διεξόδους στους δημότες της και στην νεολαία . Τα σωματεία, πέρα από τα κλασικά προφανή ευεργετήματα (άθληση, υγεία, κοινωνικοποίηση κλπ) είναι οι πύλες εισόδου στο αθλητικό σύστημα που επιτρέπει την αξιοποίηση των δεξιοτήτων αθλητών ώστε να καταστούν παγκόσμιες προσωπικότητες στον χώρο τους. Πρόσφατο παράδειγμα αλλά όχι

μοναδικό, η περίπτωση Αντετοκούμπο.

Η πολιτική που ακολουθείται δεν παραπέμπει στην παραδοχή της ζωτικής σημασίας της ύπαρξης των σωματείων, αλλά αντιμετωπίζονται ως ψήφοι για επίδειξη δύναμης με τον έλεγχο ομοσπονδιών.

Ακατανόητη επίσης είναι και η αντιμετώπιση των προπονητών, που αποτελούν επαγγελματίες που επλήγησαν από την απόφαση για lock down. Ενώ κατά το πρώτο lock down έλαβαν το βοήθημα των 800ευρο τον Μάιο του 2020 στην συνέχεια από τις αρχές Μαρτίου του 2020 ζουν χωρίς απολαβές αφού με την αναστολή των πρωταθλημάτων μείνανε ουσιαστικά άνεργοι.

Δύσκολα μπορούν να ανιχνευθούν ίχνη λογικής σε τέτοιου είδους αποφάσεις που έχουν δημιουργήσει δυσεπίλυτα προβλήματα επιβίωσης σε χιλιάδες προπονητές που τους έχει οδηγήσει στην πλήρη ένδεια, χωρίς καμία δυνατότητα αντίδρασης . Δηλαδή τον Μάιο αναγνωρίζονται ως επαγγελματίες αλλά στην συνέχεια ως χομπίστες; Ο ρόλος του προπονητή σίγουρα περιέχει συναίσθημα, δημιουργικότητα και αγάπη αλλά δεν παύει να είναι ένα επάγγελμα, που απαιτεί πολλές ώρες απασχόλησης, άγχος, διαρκή ενημέρωση και συνήθως ελάχιστες απολαβές.

Είναι επιτακτική η ανάγκη, της καταβολής, αναδρομικά και για όσο διάστημα ισχύουν οι απαγορεύσεις, το βοήθημα που προβλέπεται για την αναστολή των συμβάσεων εργασίας.

Θα πρέπει να συνυπολογιστεί ότι το σύνολο των προπονητών είναι ουσιαστικά ανασφάλιστοι, που μεγεθύνει το πρόβλημα, καθώς για δικούς τους λόγους τα σωματεία και ενδεχομένως μερίδα προπονητών, δεν επιθυμούν παρανόμως την υπογραφή συμβολαίου, χωρίς να υπάρχει ελεγκτικός μηχανισμός που να επιτηρεί την βασική αυτή προϋπόθεση για σύναψη συμβάσεων. Να επιβληθεί στα σωματεία, ως προϋπόθεση συμμετοχής στα οικεία πρωταθλήματα, να καταθέτουν τη σύμβαση εργασίας με τον προπονητή τους.

Η ανάγκη της κρατικής ενίσχυσης μιας δραστηριότητας, προκύπτει από την αναγνώριση της σημαντικότητας της σε συνδυασμό την διαπίστωση ότι δεν μπορεί να συντηρηθεί με ίδιους πόρους λόγω αντικειμενικών δυσκολιών.

